

De storm van 1953

Op 31 januari 1953 kwam ik rond 19:30 uur, in het trein station van Heist aan. Daar wachtte mijn zuster mij op, te saam met een vriendin. Ze zegden mij dat het onmogelijk was te voet naar het sas van Heist te gaan. Daarom namen wij toen een taxi. Mijn vader was van dienst op de sluizen. Het wachtlokaal bevond zich langs de Zeebrugse kant van de sluizen. Die nacht kon hij onmogelijk tot bij ons komen. Rond 23:00 uur zijn we gaan slapen. Rond middernacht hoorde ik plotseling een ploffend geluid, opgevolgd door een geruis van water. Ik keek door mijn slaapkamervenster. Die was gericht naar de zee. Plotseling zag ik een muur van water, ongeveer een viertal meter hoog op het huis afkomen en neerploffen in de duinen tussen de zeedijk en de oude treinspoorweg.

Ik heb toen de familie wakker gemaakt. Op dat moment hadden we reeds geen elektriciteit meer. Op de baan naar Heist zagen we twee rode achterlichten van een auto. Juist hadden we onder ons gezegd dat de voerder van deze wagen er slecht voor zat, als er op onze voordeur werd geklopt. Wij openden deze deur en voor ons stond een man. In zijn handen hield hij de papieren van zijn wagen. Deze man is binnen gekomen en is bij ons de ganse nacht gebleven. Hij was een drank handelaar en woonde in Knokke. Ik denk dat zijn naam "SEREIJN" moet geweest zijn. Toen we terug naar de baan keken waren de twee rode achterlichten verdwenen. Mijn moeder heeft op het gas water opgewarmd om sterke koffie klaar maken. Juist was het water gaan koken of we vielen zonder gas en drinkwater. De Kachel brandde goed en verwarmde ons. De nacht bleek ons eindeloos. Het geluid van de storm en het neerploffend water was schrikwekkend

S' anderendaags, rond 05:00 uur werd er op de voordeur geklopt. Twee gendarmen kwamen kijken hoe de bewoners van het huis zich stelden. In het opkomen van de dag zagen we dan aan wat wij waren ontsnapt. Enkele meters diep in een kuil hebben we een klein stukje van de wagen van "SEREIJN" gezien.

In de voormiddag werd de woning in alle spoed ontruimd. Daarbij heeft de familie "STORM" en Dr "MAES" ons geholpen. De verhuiswagen moest langs Lissewege en Zeebrugge omrijden om ons huis te bereiken. Wij zijn dan ongeveer drie maanden in een appartement in Heist gaan wonen, de tijd nodig om onze woning in orde, en de wegen berijdbaar te maken. De woning waarin we deze beruchte nacht hebben doorgebracht, was een noodwoning. Die werd na de tweede wereldoorlog gebouwd voor de huisvesting van de sasmeester. Twee dezelfde woningen werden ook gebouwd langs de westkant van de sluizen. Deze waren gedeeltelijk opgetrokken uit steen en hout. Tijdens de storm is het huis gespaard geworden door de aanwezigheid, langs de zeekant, van de oude tram en trein spoorwegen. De tramspoorweg lag om het huis rond. Verderop, in richting Heist, lag hij tussen de twee banen. Vroeger reed de trein en de tram achter de duinen en de villa's naar het oude station va Heist. Deze stond daar waar nu het tramstation zich bevind. Van het oude tram en trein station en de oude sluizen van Heist, vindt men noch afbeeldingen in twee kaartenboeken, uitgegeven in 1972, door de Europese Bibliotheek – Zaltbommel / Nederland. Al de afbeeldingen in die boeken dateren uit het begin van de twintigste eeuw.

STORM VAN 1-2-53 HEIST

Van Mullem